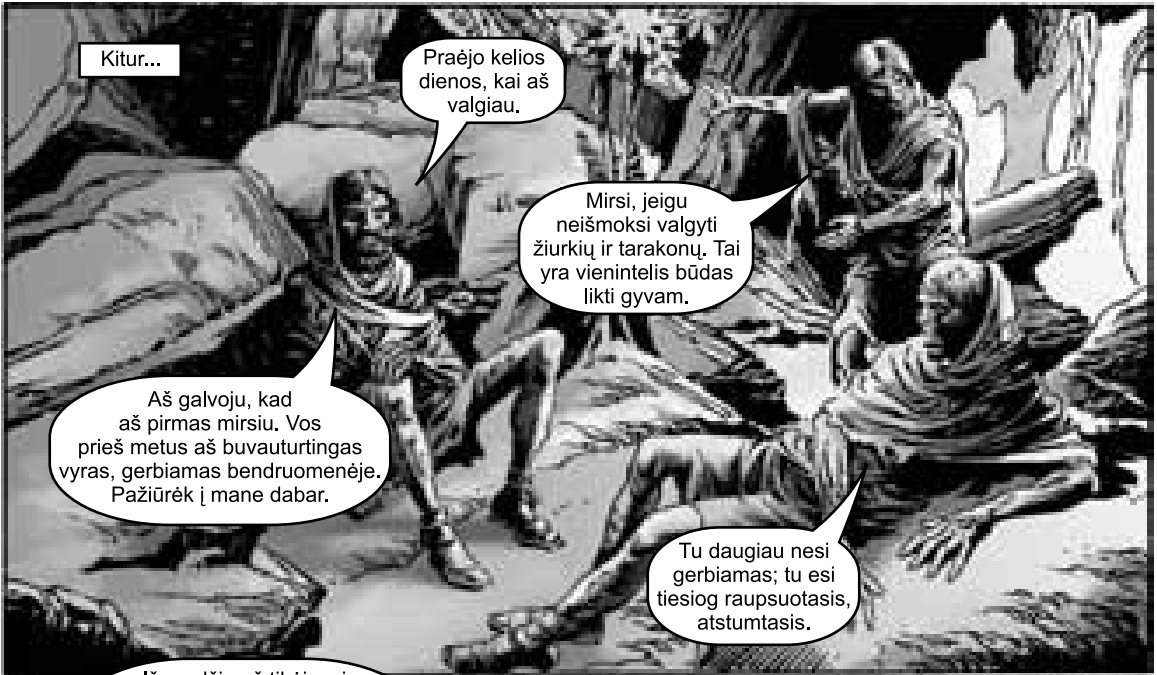

αρχη ην ε κορυς και ε κορυς
προς τον θεον και θεος ην

**9 SKYRIUS:
STEBUKLAI IR PALYGINIMAI**

ον παντα εγενετο εν αυτω και
ωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο

Kitur...

Praėjo kelios dienos, kai aš valgiau.

Mirsi, jeigu neišmoksi valgyti žiurkių ir tarakonų. Tai yra vienintelis būdas likti gyvam.

Aš galvoju, kad aš pirmas mirsiu. Vos prieš metus aš buvau turtingas vyras, gerbiamas bendruomenėje. Pažiūrėk į mane dabar.

Tu daugiau nesi gerbiamas; tu esi tiesiog raupsuotasis, atstumtasis.

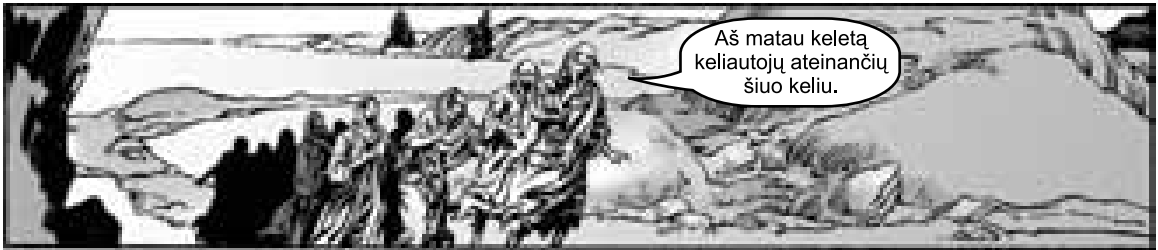
Iš pradžių aš tikėjausi, kad vieną dieną aš galėsiu pasveikti ir galėsiu sugrįžti pas savo žmoną ir vaikus. Bet dabar aš esu čia dešimt metų, ir nežinau nė vieno, kas būtų pasveikęs ir sugrįžęs į visuomenę.

Ai, liaukis savęs gailėtis. Niekam nerūpi, netgi Dievui. Eikime pažiūrėti ar mes galime maldauti ko nors pavalgyti.

Iš pradžių mano žmona atvedė mano vaikus ir kalbėdami stovėjo atokiau nuo manęs, bet jie pradėjo vis rečiau ir rečiau ateiti. Vaikai dabar yra suaugę. Jie neatpažintų manęs jeigu pamatytų. Tai yra blogiau, nei būti mirusiam.

Šiandieną mes ketiname eiti pagrindiniu keliu, pažiūrėti ar mes negalime gauti trupučio užuojautos.

Mes keliausime kartu, galbūt bus saugiau. Priekyje matau daugiau žmonių.

Aš matau keletą keliautojų ateinančių šiuo keliu.

Pažvelk!

Tai vėl tie patys berniukai.

Nešdinkitės iš čia, jūs purvini raupsuotieji. Eikit kur nors ir mirkit.

Jūs purvinos lervos! Dievas jus baudžia.

**Bėk!
Bėk!**

Nešvarūs!
Nešvarūs, mesesame visi nešvarūs.

Tai raupsuotieji. Neleisk jiems prieiti prie tavęs. Tu gali pasigauti ligą.

Ar gali būti maloningas? Ar galite kiekvienam iš mūsų sušelpsti po vieną kąsnį?

Duok jam ką nors, kad jie galėtų išsinešdinti.

Atsitraukite. Jūs esate nešvarūs!

Pasitraukite ir mes paliksime tai čia, ant žemės.

Dabar niekas nesiartinkite. Leiskite man pirmam išeiti.

Amžinas

Vyras paklausė Jėzaus, ar daugelis įeis į amžinąjį gyvenimą. Jėzus atsakė:

Aš sakau tau, kelias į amžinąjį gyvenimą yra sunkus ir siauras, ir tik nedaugelis jį suranda. Bet kelias, kuris veda į sunaikinimą yra platus ir pilnas žmonių pakeliui į amžiną pasmerkimą.

Eikite per ankštus vartus, nes daugelis ieškos gyvenimo ir nepavyks. Kai ateis teismo diena, daugelis maldaus Dievo sakydami: „Šeimyninke, tikrai aš priklausiau tau. Aš buvau religingas vyras. Aš pasninkavau ir meldžiausi. Aš daviau pinigų paremti religijai. Aš pranašavau tavo vardu ir išvariau demonus.“

Tuomet Aš jiems atsakysiu: „Aš niekada tavęs nepažinojau. Atsiskirkite nuo manęs prakeiktieji amžinai ugniai. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.“

Tai yra vieta, kur jų sielos niekada nemiršta ir ugnis niekada neužgessta. Jų kentėjimų dėmai kils per amžių amžius.

Kai turtuolio laidotuvių procesija važiavo iš miesto, jie pastebėjo, kad vargšas Lozorius taip pat buvo miręs.

Tai yra senas vargšas, Lozorius. Jis taip pat nakčia mirė. Jis atrodo toks ramus.

Lozorius kūnas buvo vežimu nuvežtas į vietą, kur išmesdavo ir sudegindavo gyvulius. Nebuvo nei laidotuvių, nei kas nors apraudotų jo išėjimą.

Bet atėjo angelai ir nunešė Lozorijų į dangų.

Lozoriau, mūsų brolai, sveikas atvykęs namo. Tu niekada daugiau nebealksi ir tavo kūnas nepatirs skausmo. Eime, mes turime tau paruoštą stalą.

Oho! Kokia išvyka! Niekada nemaniau, kad daug smagiau bus būti mirusiam!

Turtuolis buvo puikiausiai palaidotas nuostabiame kape, ir visi kas mylėjo jo pinigus atėjo pažiūrėti, ką savo valia jis jiems paliko.

Jis buvo geras žmogus. Kartais jis atrodė griežtas tiems, kurie jį mylėjo, bet mes visada prisiminsime, kad jis mylėjo savo tautą ir buvo sąžiningas.

Jis išėjo savo atlygio. Tegul jo siela ilsisi amžinoje ramybėje.

Bet, kai turtuolis mirė, jis pamatė, jog jis yra įmestas į bedugnę.

Padėkit man! O Dieve, kas nors padėkit man! Aš esu liepsnose!

Tėve Abraome, būk man maloningas. Aš matau ten Lozorių. Atsiųsk jį man, kad suvilgęs vandenyje piršto galą, atvėsintų man liežuvį, nes aš baisiai kenčiu šiose liepsnose!

Sūnau, aš padėčiau tau, jeigu galėčiau, bet tarp mūsų yra milžiniška praraja su ugnies ežeru apačioje. Mes negalime pereiti tau padėti, nei tu negali pereiti į šią pusę.

Tada nusiųsk Lozorių į mano tėvo namus, kad paliudytų mano penkiems broliams, kad jie nepakliūtų į šią baisią kančių vietą.

Jie turi Mozės ir pranašų Raštus. Tegul jie tiki Raštu.

Bet jiems to neužtenka. Jeigu jie pamatytų prisikėlimo stebuklą, jie atgailautų dėl savo netikėjimo.

Jeigu jie netiki Raštu, jie nepatikėtų, jeigu pamatytų ką nors prisikėlusį iš mirties. Tau per vėlu. Jie privalo priimti savo pačių sprendimus. Apgailestauju. Nieko negaliu padaryti.

Ei, vyrukai.
Ko pageidaujate?
Mano meilė pigi.

Šeimininke,
tiesiog nekreipk
į ją dėmesio. Yra
per vėlu tokiai
kaip ji.

Šventasis Raštas
sako: „*Nesvetimauk.*“

Ei, aš
esu religinga
moteris. Aš
tikiu Dievu.

Šėtonas apgavo
tave. Nėra kitos pabaigos
tau, kaip tik ugnies
ežeras.

Tu girdėjai savo
draugą. Man jau per
vėlu. Aš jį pardavinėjau
nuo mažens.

Dievui nėra per
vėlu. Jeigu tu ateisi pas Jį
gailėdamasi dėl savo nuodėmių,
Jis atleis tavo nuodėmes ir
atnaujins tavo sielą.

Mano siela priklauso
šėtonui, bet aš atiduosiu
ją Dievui, jeigu Jis... jeigu
Jis... Aa... aa..

**Ji pilna
demonų!**

Pasitrauk!

Šeimininke, aš mačiau kas įvyko. Tai nuostabu. Mūsų religiniai vadovai būtų ignoravę Mariją Magdalietę dienos metu, bet kai, kurie būtų atėję pas ją naktį. Tu suteikei jai naują gyvenimą.

Ar Tu ir Tavo mokiniai neužeitumėte į mano namus ir nepavalgytumėte? Aš norėčiau, kad mano draugai išgirstų daugiau apie tai.

Mes ateisime.

Pasakyk mums Jėzau, kaip žmogus gali būti sąžiningas ir tyras šioje korumpuotoje visuomenėje? Mes badautume, jeigu truputį nenukryptume nuo įstatymo.

Nedirbkite dėl prazūstančių dalykų, bet dėl tų, kurie išlieka amžinai. Negalvokite apie savo turtus, bet galvokite, kaip jūs galite būti palaiminimas kitiems.

Gyvenimas yra daugiau nei maistas ir drabužiai. Jeigu Dievas aprenčia laukų lelijas, jis aprens ir jus.

Artėja laikas, kai kiekvienas žmogus stovės teisme prieš Dievą ir duos apyskaitą už kiekvieną, esant kūne, padarytą gerą ar blogą darbą.

Nedarykite kaip jūsų religiniai vadovai, nes jie skelbia vieną dalyką, o gyvena kitu. Jie yra kaip taurės, kurių išorė yra švari, o viduje purvas.

Jeigu jūsų teisingumas nėra didesnis už jų, jūs niekada neįeisite į dangaus karalystę.

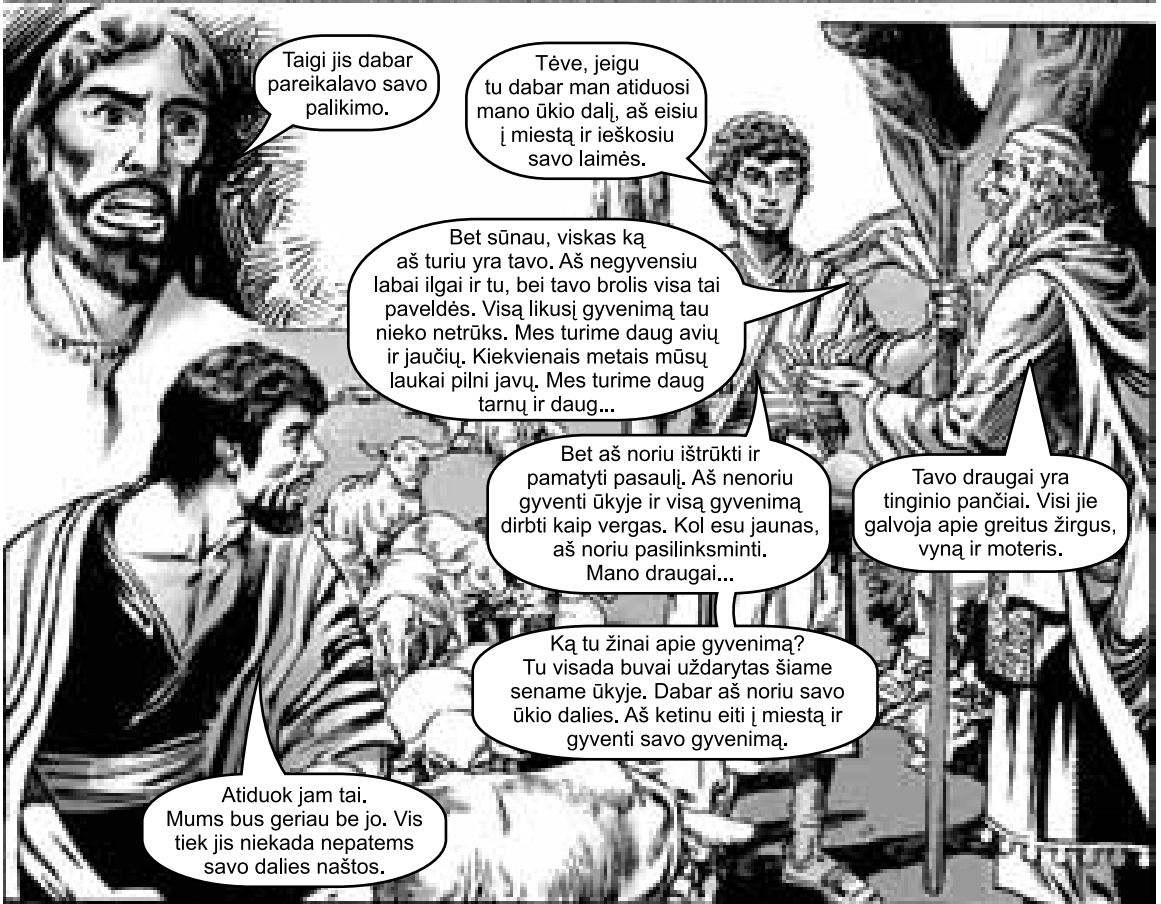
Tai tu priimi nusidėjėlius ir sėdiesi valgyti su jais? Su visais šiais nusidėjėliais aš čia matau Mariją Magdalietę. Kaip tu gali tvirtindamas, jog esi teisus valgyti su tokiais kaip jie?

Aš papasakosiu istoriją, kuri išaiškina Dievo širdį.

Vienas vyras turėjo du sūnus. Jaunesnysis maištavo ir norėjo gyventi kūniškų malonumų gyvenimą.

Taip, man patinka ši istorija.

Taigi jis dabar pareikalavo savo palikimo.

Tėve, jeigu tu dabar man atiduosi mano ūkio dalį, aš eisiu į miestą ir ieškosiu savo laimės.

Bet sūnau, viskas ką aš turiu yra tavo. Aš negyvensiu labai ilgai ir tu, bei tavo brolis visa tai paveldės. Visą likusį gyvenimą tau nieko netrūks. Mes turime daug avių ir jaučių. Kiekvienais metais mūsų laukai pilni javų. Mes turime daug tarnų ir daug...

Bet aš noriu ištrūkti ir pamatyti pasaulį. Aš nenoriu gyventi ūkyje ir visą gyvenimą dirbti kaip vergas. Kol esu jaunas, aš noriu pasilinksinti. Mano draugai...

Tavo draugai yra tinginio pančiai. Visi jie galvoja apie greitus žirgus, vyną ir moteris.

Ką tu žinai apie gyvenimą? Tu visada buvai uždarytas šiame sename ūkyje. Dabar aš noriu savo ūkio dalies. Aš ketinu eiti į miestą ir gyventi savo gyvenimą.

Atiduok jam tai. Mums bus geriau be jo. Vis tiek jis niekada nepatems savo dalies naštos.

Tėvas atidavė savo jauniausiam sūnui jo palikimo dalį. Taigi, sūnus iškeliavo anapus jūros į didelius miestus, kur jis galėtų rasti malonumą.

Dabar tai pagyvensiu – niekas nesakys ką man reikia daryti.

Ei, ką mes čia turime? Kaimo berniukas? Jis tikriausiai yra dailus, jeigu galėtume pamatyti jo veidą.

Ei, vaikine, jeigu tu ieškai veiksmo, geriau nusiskus tą barzdą ir apsilvik geresnius drabužius.

Tu šelmi. Neblogai atrodai su šiais drabužiais.

Džiaugiuosi, kad galėjai prisijungti prie mūsų papietauti.

Ar dabar jis nedailiai atrodė atsikratęs tų bjaurių plaukų nuo savo veido?

Tostas už mūsų naują draugą. Tegul jis visada randa pasitenkinimą ir laimę.

...ir meilę.

Padavėjau, daugiau vyno mano draugams.

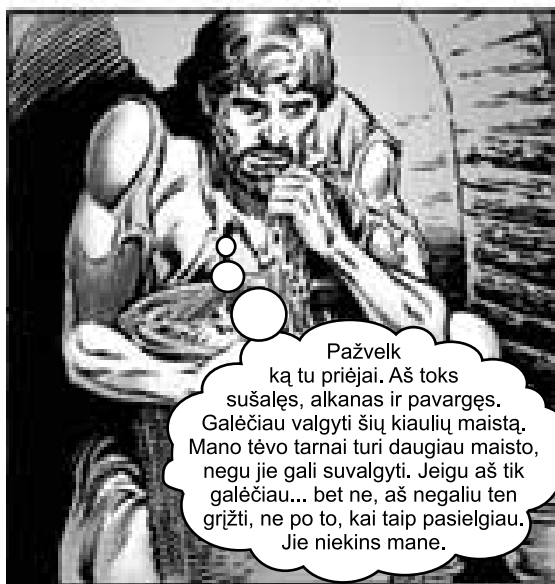

Man nerūpi koks sergantis tu esi. Eik ten ir pasirūpink kiaulėmis. Aš atleisiu tave ir susirasiu ką nors kita. Dabar judinkis!

Taip, pone, atsiprašau. Tuojau pat, pone.

Už šį darbą netgi pakankamai nemoka, kad galėčiau padoriai pavalgyti. Spėju, jog mano taip vadinami draugai maitinasi gerai.

Pažvelk ką tu priėjai. Aš toks sušalęs, alkanas ir pavargęs. Galėčiau valgyti šių kiaulių maistą. Mano tėvo tarnai turi daugiau maisto, negu jie gali suvalgyti. Jeigu aš tik galėčiau... bet ne, aš negaliu ten grįžti, ne po to, kai taip pasielgiau. Jie niekins mane.

Koks kvailys aš buvau. Kas jeigu aš sugrįžčiau ir paprašyčiau būti tarnu? Aš išleisčiau visą savo ūkio dalį. Bet aš galiu būti tarnas – jeigu jie mane priims.

Einu namo.

Tu, kvaily! Tu nebeturi pinigų. Tau reikės eiti tūkstančius mylių.

Po keleto savaitių ėjimo jis buvo beveik namie.

Aš beveik atėjau. Aš neturiu teisės sugrįžti čia ir prašyti paslaugos. Aš pasakysiu: „Tėve aš nusidėjau ir daugiau nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Leisk man būti vienu iš tavo samdomų tarnų.“

Papjunkite nupenėtą veršį, iškelkite puotą, pakvieskite svečių ir mes linksinsimės šią džiugią dieną.

Aš taip džiaugiuosi, kad jūs visi esate čia pasidžiaugti su manim šiuo nuostabių įvykiu. Mano sūnus vis dar silpnas po sunkaus išbandymo, bet gerai pasistiprinęs jis greitai sutvirtės. Tai yra geriausia mano gyvenimo diena.

Vyresnysis sūnus buvo išvykęs keletui dienų. Kai sugrįžo, jis rado prisidėjusį vakarėlį.

Kokia tai muzika ir šokiai, kuriuos aš girdžiu?

Tavo mažasis brolis sugrįžo namo apgailėtinoje būklėje. Jis serga ir yra vargšas. Tavo tėvas džiaugias jo grįžimu namo. Greičiau vidun.

Aš nedalyvausiu šioje kvailystėje. Jis gyveno nuodėmės ir gėdos gyvenimą.

Tarnas pasakė tėvui ką jo sūnus buvo pasakęs ir jis išėjo į lauką pasikalbėti su savo sūnumi.

Taip ilgai aš jo ieškojau galvodamas, kad praradau jį amžiams, buvau jau beveik pasiruošęs pasiduoti, kai staiga pamačiau jį ateinantį keliu. Ar gali patikėti tokiu palaiminimu? Dievas yra geras.

Negaliu patikėti, kad džiaugiesi tokiu nusidėjėliu. Aš nedalyvausiu tame.

Tai puiki istorija, bet ar tu leidi suprasti, kad mes esame kaip vyresnysis brolis?

Kas turi ausis, te klauso.

Lozoriau,
išeik.

Šį kartą
jis per toli
nuėjo.

Taip, jis
pats iš savęs
daro kvailį.

Kodėl,
kūnas jau
suiro.

Kai visi
žmonės pamatys,
kad jis yra apsišaukėlis,
tai palengvins mums
suikti jį ir nužudyti.

Ka?
Netikiu
tuo!

To negali
būti!

**Garbė
Dievui!**

OH!

Marija, Jis
tai padarė! Jis
tai padarė!

Jis yra
gyvas! Po
keturių dienų
jis yra gyvas.

Bet Jėzus niekada nebuvo įžūlus ar kalbėjo prieš Romą.

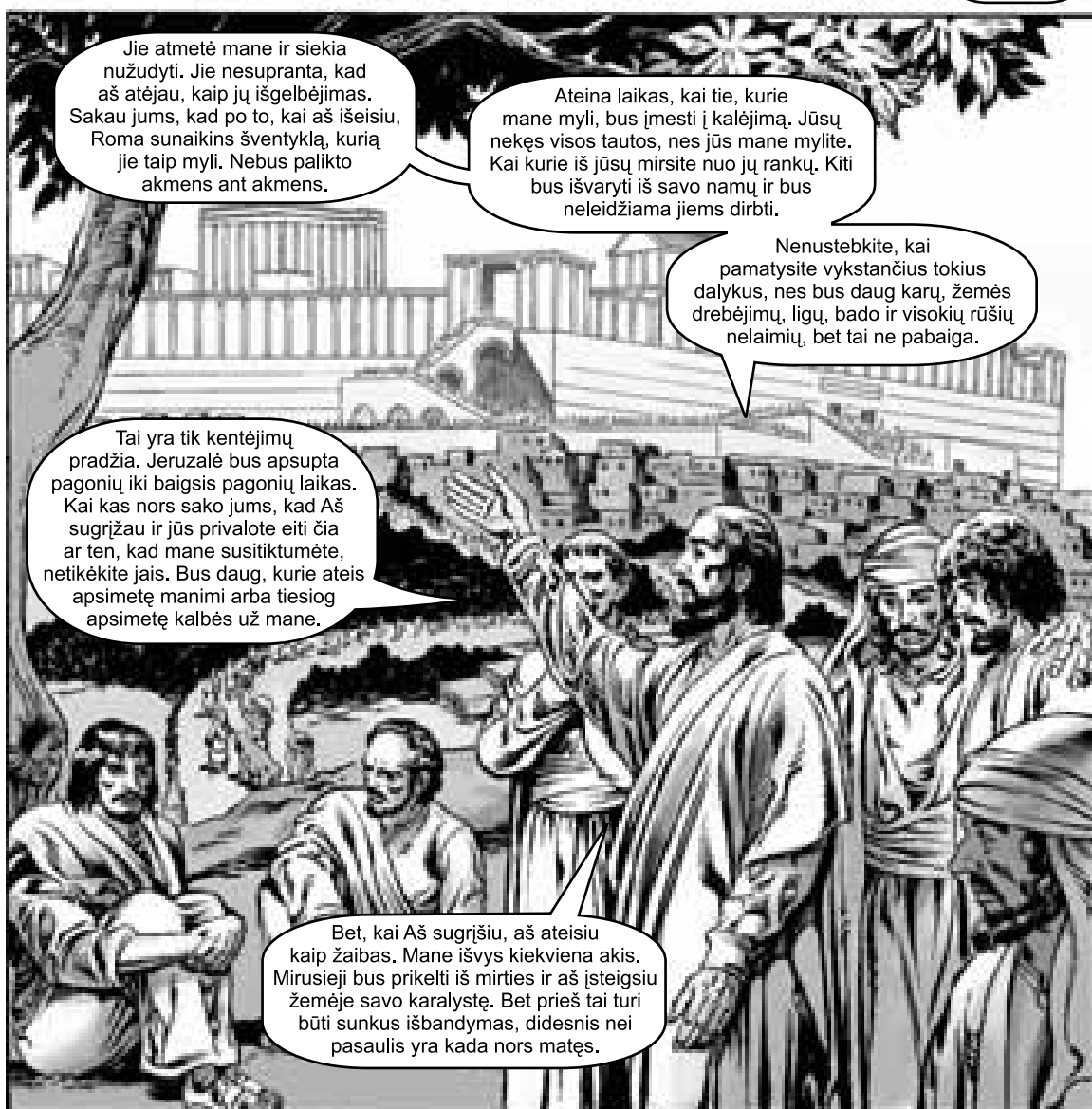
Jo žodžiai yra įžūlus! Jis viešai mus vadina veidmainiais. Žmonės juokiasi iš mūsų. Jie atvirai mus išjuokia.

Jis turi būti pašalintas. Jis negalės prikelti savęs iš mirties.

Tai turi būti padaryta greitai, prieš tai, kai jis sunaikins visą pagarbą mūsų religijai.

Prieš tai, kai romėnai imsis veiksmų prieš mus.

Jie atmetė mane ir siekia nužudyti. Jie nesupranta, kad aš atėjau, kaip jų išgelbėjimas. Sakau jums, kad po to, kai aš išeisiu, Roma sunaikins šventyklą, kurią jie taip myli. Nebus palikto akmenų ant akmenų.

Ateina laikas, kai tie, kurie mane myli, bus įmesti į kalėjimą. Jūsų nekės visos tautos, nes jūs mane mylite. Kai kurie iš jūsų mirsime nuo jų rankų. Kiti bus išvaryti iš savo namų ir bus neleidžiama jiems dirbti.

Nenustebkite, kai pamatysite vykstančius tokius dalykus, nes bus daug karų, žemės drebėjimų, ligų, bado ir visokių rūšių nelaimių, bet tai ne pabaiga.

Tai yra tik kentėjimų pradžia. Jeruzalė bus apsupta pagonių iki baigsis pagonių laikas. Kai kas nors sako jums, kad Aš sugrįžau ir jūs privalote eiti čia ar ten, kad mane susitiktumėte, netikėkite jais. Bus daug, kurie ateis apsimetę manimi arba tiesiog apsimetę kalbės už mane.

Bet, kai Aš sugrįšiu, aš ateisiu kaip žaibas. Mane išvys kiekviena akis. Mirusieji bus prikelti iš mirties ir aš įsteigsiu žemėje savo karalystę. Bet prieš tai turi būti sunkus išbandymas, didesnis nei pasaulis yra kada nors matęs.

Šeimininke, Morta atsiuntė mane, kad tave surasčiau. Ji liepė pasakyti, kad tu ir tavo mokiniai yra laukiami jų namuose. Jeruzalė daugiau nebėra saugi Tau. Kai kurie žmonės yra nepatenkinti, kad Tu iš mirties prikėlei mano šeimininką. Ar nenori ateiti ir pasilikti su mumis?

Mes džiaugtumėmės galėdami ateiti. Norėčiau pamatyti juos dar kartą prieš tai, kai išauš mano išbandymų valanda.

Tai Jėzus su savo mokiniais.

Šeimininke, mano namai yra tavo namai. Prašau ateik ir pailsėk.

Lozoriau, mano drauge, tu atrodei daug geriau, nei tada, kai paskutinį kartą tave mačiau. Gera yra ateiti į tavo namus, o ne prie tavo kapo.

Mes iškėlėme šventę. Pakvietėme svečių.

Šeimininke, Tu esi prisikėlimas ir gyvenimas.

Šeimininke, iš patikimo šaltinio sužinojau, kad žydai nusprendė suimti tave jėga ir nužudyti.

Aš atėjau į pasaulį atiduoti savo gyvenimo už pasaulį. Aš būsiu įmestas į kalėjimą ir nukryžiuotas, bet trečią dieną aš prisikelsiu.

Tu esi prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki Tavimi, niekada nemirs.

Marija, ką tu darai su šiuo tepalu?

Mano Viešpatie, tu esi prisikėlimas ir gyvenimas. Nors ir mirsi, tačiau, ir vėl būsi gyvas.

Marija, šis tepalas yra vertas metų užmokesčio, kodėl tu jį švaistai?

Bet ji tik patepa šeimininką.

Jis galėtų būti parduotas ir pinigai išdalyti vargšams.

Marija savo plaukais nušluostė Jėzui kojas.

Palik ją ramybėje. Ji tai padarė laukdama mano artėjančių laidotuvių.

Ką jis turi omeny sakydamas laidotuvės?

Jis pasakė, kad Jis bus nukryžiuotas. Bet tikriausiai Jis neturėjo omenyje tikro nukryžiovimo iki mirties.

Esu sakęs jums, kad gerasis Ganytojas atiduoda gyvybę už savo avis. Aš būsiu atmetas, nukryžiuotas ir palaidotas, bet trečią dieną Aš vėl prisikėlsiu.

Marija ruošia mano kūną laidotuvėms. Artinasi mano valanda, valanda, kai turėsiu būti pašlovintas. Eime, mes privalome eiti į Jeruzalę, kur visa tai įvyks.

